

EDITORIAAL

De Russische dreiging: NAVO-oorlogsbedrog

Screenshots van de pagina's Actualiteit van Microsoft, dag na dag gepubliceerd: "Het duivelse plan van Rusland voor de ondergang van het Westen", "De Baltische staten, het eerste doelwit van Poetin?", "Frankrijk heeft: de gladiatoren van Poetin dreigen binnen te vallen in de Olympische Spelen in Parijs", "Poetin wil andere landen binnenvallen: de beslissing zou al genomen zijn", enz...

"Rusland wil zeker geen direct militair conflict met de Amerikaanse en NAVO-troepen, en zal haar asymmetrische activiteiten voortzetten onder wat het beschouwt als de drempel naar een wereldwijde conflict."

Dit is wat er zwart op wit staat in het zeer officiële jaarverslag over "dreigingsanalyse" van de Amerikaanse inlichtingendiensten

Je leest het goed: "Rusland wil zeker geen militair conflict", en dit is niet de propaganda van Poetins trollen.

Wat is dan de betekenis van deze verklaringen van westerse leiders over de dreiging van een Russische aanval op Europa? "Als we Oekraïne alleenlaten, als we Oekraïne deze oorlog laten verliezen, dan is het zeker dat Rusland Moldavië zal bedreigen, Roemenië, Polen", zei Macron. "Een Russische overwinning in Oekraïne zou beladen zijn met bedreigingen voor zijn Europese bureaus", voegt Ursula von der Leyen eraan toe.

De militarisering van de Europese Unie gaat in de ogen niet snel genoeg, zeggen de oorlogszuchtige leiders van de NAVO, en is het noodzakelijk om met de zogenaamde Russische dreiging af te weren. De hele samenleving wordt aan-

bevolen om "over te stappen op een oorlogseconomie", de verduistering van geld ten behoeve van kanonnen wordt enorm. Een grote Europese lening van 100 miljard euro van euro's wordt aangekondigd, "om de verdediging te versterken". Verschillende EU-landen, Frankrijk en Duitsland aan de leiding, zullen druk uitoefenen op de Europese Investeringsbank om de defensie-industrie te financieren, in strijd met haar eigen statuten.

Maar de voorbereiding van de geesten op de oorlog schiet duidelijk niet op zoals deze leiders zouden willen. Want terwijl het heel duidelijk is dat Rusland wil zeker geen militair conflict wil, kiezen verschillende Westerse functionarissen wel voor deze optie. "Als de situatie verslechtert, zullen we klaar zijn en zorgen dat Rusland nooit zal winnen", zei Macron. "Oekraïne moet winnen. Rusland moet worden verslagen. Rusland moet vernietigd worden" benadrukt zijn Letse ambtgenoot.

Het vertrouwen van de oorlogshitsers neemt toe op basis van de materiële superioriteit van de NAVO over Rusland: "Er staat geen grote macht tegenover ons. (...) Het Bruto Binnenlands Product van [Rusland] is veel lager dan van de Europeanen, lager dan van

Duitsland, Frankrijk". En ze hebben feitelijk gelijk – waardoor wordt aangevoeld dat er geen "dreiging van de Russische aanval" bestaat. Het defensiebudget van de NAVO-landen, is 1 200 miljard EURO, 14 keer zoveel als Rusland. Alleen al de bevolking van de Europese Unie is 3 keer zo groot als die van Rusland.

De oorlogspropaganda geeft dag na dag van Rusland en van zijn leiders een vertekend, monsterlijk, waanvoorstellingenbeeld. Ze heeft als doel om de geesten voor te bereiden op de oorlog.

We moeten ons realiseren dat er vrede op lange termijn in Europa en de wereld zal niet voortkomen uit de wil om koste wat het kost de dominantie van de ene partij over de andere te handhaven. Ze zal niet voortkomen uit de vernietiging van de "vijand", nu Rusland, morgen China, die "systematische rivaal van de NAVO". Vrede kan alleen worden bereikt als wordt erkend dat de zorgen over veiligheid vanwege de "andere" legitiem zijn. Er is geen veiligheid op lange termijn in Europa, zolang de veiligheid van het "andere kamp" met minachting wordt ontkend.

Als een deuntje dat we eerder hebben gehoord...

Het laatste zelfde afgezaagde liedje van het Atlanticistenkoor: de tanks staan voor onze deur! Iedereen die geen kort geheugen heeft, weet waarover het gaat.

Men moet wel doof zijn als men de melodie niet gehoord heeft. De president van de Franse Republiek hoorde haar stamelen. En rondgebazuind door NAVO-megafoons. En in koor overgenomen door de geschreven en audiovisuele pers. Overal hetzelfde refrein: Russische tanks staan voor onze deur! Met de boodschap: van het dorre Lapland tot het glinsterende Asturië, van de dappere kleine Belgische kust tot de oude uitlopers van de Alpen, we moeten ons voorbereiden op oorlog. Heel Europa, als één man.

Het kan je aan het lachen maken. Maak je echter ook een beetje zorgen. En dan, voor muzikliefhebbers, om een gevoel van déjà vu te creëren.

De angst voor het Rood is niet alleen folkloristisch. Het heeft de schijn van een incontinentie continuïteit. Sinds het ontstaan van de Sovjet-arbeidersstaat is er nauwelijks een jaar voorbijgegaan zonder dat de westerse heersende klassen in woord en daad proberen het onverdraaglijke van de kaart te vegen, namelijk dat de heersende klassen daar tot niets zijn gereduceerd.

Het einde van de USSR was niet het einde. Dit komt omdat het nieuwe Rusland het spel niet heeft gespeeld. Het heeft geweigerd de rol van Washington als enclave in de wereldorde te accepteren. Evenmin onderschrijft het de dubbelzinnige "waarden" die de Europese Unie als normatieve norm hanteert.

Met daden en woorden, welteverstaan. De laatste: de boeman van een Russische invasie van Europa. Russische tanks! Klaar om voor ons te gaan!

De eerste glimp hiervan is te vinden in de toespraak van Churchill in 1946, in de nasleep van de Tweede Wereldoorlog, die de geschiedenis is ingegaan als de IJzeren Gordijntoespraak¹. Als hij het idee van een Rusland dat klaar is voor oorlog verwerpt, stort hij overvloedige krokodillentranen over de landen, "van de Oostzee tot de Adriatische Zee", gevangenen van de "Sovjetsfeer", zonder natuurlijk een woord te zeggen over het feit dat hij, samen met Stalin, de architect ervan was². En hij wijst op de "expansionistische tendensen" van de USSR, die de vorm aannemen van "communistische vijfde colonnes".

Generaal de Gaulle volgde kort daarna. In zijn oproep tot Frankrijk, februari 1950, zegde hij: "de dreiging van de communistische 'sfeer', gezwollen door Rood China, doemt voor ons op". Voor Frankrijk, "op een afstand van drie uur rijden voor de tanks van de Rijn in het westen en aan de zuidoostelijke grens grenst aan onze grensposten in Tonkin"³. Beeft, burgers!

Moeten we de kleine Paul-Henri Spaak aan de lijst toevoegen, "een van de schadelijkste personages in de hedendaagse geschiedenis van België" volgens Marcel Liebman? Laten we zeggen dat zijn zogenaamde 'angst'-toespraak bij de Verenigde Naties in 1948 zeer goed bij de tijd was. Hij richtte zich tot de Sovjetdelegatie: "Weet u wat de basis is van ons beleid? Het is angst. Angst voor u, angst voor uw regering, angst voor uw politiek."

En als glorieuze apotheose in de jaren zeventig en tachtig in Frankrijk. Mitterrand en d'Estaing, en nieuw leven ingeblazen in 1981 tegen de eerste, klonk keihard als het geluid van laarzen. "Als links wint, zullen we de Sovjettanks op de Place de la Concorde zien."⁴ Beefden ze in de huisjes?

Hoewel het historische feit even onomstreden is als het niet op grote schaal wordt verspreid, heeft Moskou nooit gespeeld met het project om zijn grenzen buiten Rusland uit te breiden, noch in de Sovjettijd, noch vandaag, onder Poetin.

Het deuntje is echter niet een beetje verouderd. Of het nu in Washington, Brussel of de NAVO is, het is net zo oorverdovend als de ergste wanklanken op het Eurovisiesongfestival. En de bezoldigde "experts" stappen op de wagen. François Reynaert, historicus: "Voor Poetin houden de grenzen van Rusland nergens op" (19/11/23); Jean-Maurice Ripert, ambassadeur: "Poetin zal voor niets stoppen om Russisch neokoloniaal expansionisme na te streven" (29/2/24); Dominique Moïsi, adviseur, Institut Montaigne: "Vladimir Poetin, op weg naar een nieuw Russisch imperialisme?" (7/2/22). Enz., op het web hebben we keuze te over.

Deze hersenspoeling heeft één voordeel. Ze is zo duidelijk ingelooftwaardig..

Erik Rydberg

Is This Tomorrow: America Under Communism, 1947

1. Oorspronkelijke tekst: <https://www.nationalchurchillmuseum.org/sinews-of-peace-iron-curtain-speech.htm>

2. Hij is openhartiger in zijn oorlogsgeschriften waarin hij in oktober 1944 in Moskou vertelt hoe hij en Stalin hun respectievelijke "sferen" op een klein stukje papier verdeelden - De Tweede Wereldoorlog (verkort), 1959, pp. 852-854.

3. <https://fresques.ina.fr/de-gaulle/>

4. Zie: "Maar trouwens, waar komt dit beeld van de "Russische tanks op de Place de la Concorde" vandaan?", Jean-Marie Pottier, 13 april 2017, <https://www.slate.fr/story/143585/chars-russes-concorde>

Waarom het belangrijk is om duidelijk te zijn over de werkelijke oorzaken van de oorlog in Oekraïne

In februari organiseerden Belgische vredesorganisaties¹ een betoging om "stop te zeggen" tegen de oorlog in Oekraïne: "Twee jaar later roepen we ons op om samen te komen om onze veroordeling van de Russische agressie van 2022 en ons verzet tegen deze oorlog opnieuw te bevestigen", luidt hun verklaring, waarin ook werd opgeroepen tot stopzetting van de wapenleveranties².

De ommekeer sinds het eerste protest in 2022 is behoorlijk indrukwekkend. In die tijd durfden vredesorganisaties nog te herinneren aan "de verantwoordelijkheid van de NAVO, die al drie decennia, met haar permanente uitbreiding, weigert rekening te houden met de veiligheidsbelangen van Rusland".

Vandaag de dag hopen pacifisten meer 'gehoord' te worden door een deel van het NAVO-discours over te nemen. Voor ons is dit meer dan een vergissing.

Objectief gezien zijn zelfs pro-NAVO, pro-Oekraïne en pro-Russische mensen het eens met deze constatering: als het Westen stopt met het leveren van wapens aan Oekraïne, zal de oorlog over een paar dagen stoppen, omdat het Oekraïense leger geen andere keuze zal hebben dan de gevechten te staken. Of het nu een "goed" of een "kwaad" is, is hier niet het punt. We kunnen nu zelfs nog verder gaan, aangezien de informatie door de Oekraïners zelf is bevestigd: als het "Westen" Zelensky niet onder druk had gezet om in april 2022 een vredesakkoord af te wijzen, zou de oorlog tegen die tijd zijn gestopt³.

Het is hier dat de vraag naar de oorsprong van deze oorlog acuut aan de orde wordt gesteld. Om te stellen, zoals het communiqué doet, dat Rusland verantwoordelijk is voor de oorlog, waarbij de kwesties van de NAVO en de wereldwijde wederzijdse veiligheid volledig worden genegeerd, heeft logische gevolgen die onmogelijk te vermijden zijn.

Wat betekent het om op te roepen tot stopzetting van wapenleveranties als het voor iedereen duidelijk is dat dit onvermijdelijk leidt tot de ineenstorting van het Oekraïense leger? Dit kan niet op de een of andere manier betekenen dat men pleit om de agressor die men heeft aangewezen volledig tevreden te stellen. Er is een tegenstrijdigheid die moeilijk op te lossen is, door enerzijds de genoemde invasie van Oekraïne onvoorwaardelijk te veroordelen en anderzijds op te roepen tot onmiddellijke stopzetting van alle hulp die de slachtoffers van de invasie in staat zou stellen zich te verdedigen. Deze houding ontnemt pacifistische protesten alle kracht.

Aan de andere kant, als we bevestigen dat de oorsprong van de oorlog in werkelijkheid de *niet-uitgelokte agressie* van Oekraïne door Rusland is, dan zijn we geneigd toe te geven dat, aangezien *het Russische imperialisme* als overwinnaar uit Oekraïne tevoorschijn komt, het zal doorgaan met de

Baltische staten, Finland, Moldavië.... - en we komen in het NAVO-discours: Europa is in gevaar, dus we moeten ons herbewapenen!

Het is waar dat de oproep niet expliciet de typische NAVO-communiquétermen van "*niet-uitgelokte agressie*" of "*Russisch imperialisme*" bevat. Maar of we het nu leuk vinden of niet, ze zijn impliciet in een veroordeling van Rusland uit de context, die uit het niets komt, letterlijk: niet uitgelokt; En wat is de reden voor deze dwaasheid, als het niet imperialisme is?

Het is ook zeker dat de vredesorganisaties die dit communiqué hebben ondertekend, de argumenten van de NAVO niet onderschrijven en denken dat ze tactisch handelen. Maar met zo'n stilzwijgen over de oorzaken van het conflict is een oproep om de wapenstroom naar Oekraïne en onderhandelingen stop te zetten niet te begrijpen.

Daarom is het essentieel om duidelijk te blijven over de werkelijke oorzaken van deze oorlog: de belangrijkste reden is de uitbreiding van de NAVO, en in het bijzonder de geleidelijke investering van het Bondgenootschap in Oekraïne, die Rusland voor een onoplosbare uitdaging heeft gesteld. Het einde van de oorlog betekent onder deze omstandigheden in de eerste plaats het afschaffen van de ambities van de NAVO, het stopzetten van haar agressieve expansie naar de opgelegde 'Russische vijand' en een reëel vooruitzicht op vrede in Europa. De neutraliteit van Oekraïne die onvermijdelijk het gevolg zou zijn, zou een mijlpaal zijn in de richting van een onmisbare "ondeelbaarheid van veiligheid" op het hele continent: het zou een belangrijke stap zijn op weg naar wereldvrede.

En Boris Johnson zelf bevestigt: "*Als Oekraïne valt, zal het een catastrofe zijn voor het Westen, het zal een einde maken aan de westerse hegemonie*", zei hij op 12 april tegen de Daily Mail⁴. De vredesbeweging moet zich bewust zijn van de hypocrisie van humanitaire retoriek.

Deze oorlog had nooit mogen plaatsvinden, we zijn ons bewust van de verschrikkingen en het leed dat is toegebracht; Maar om de grondoorzaken van deze oorlog te verbergen, of niet te willen zien, vanwege dit lijden, is een fout die degenen die campagne voeren voor vrede niet zouden moeten maken, omdat juist deze blindheid tot meer oorlog leidt.

Comité Toezicht op de NAVO

1. CNAPD, Levens VredesBeweging, Vredesactie, Vrede en Intal
 2. <https://www.cnapd.be/event/2-ans-de-guerre-en-ukraine-stop/>
 3. <https://europeanconservative.com/articles/news/official-johnson-forced>
 4. <https://www.dailymail.co.uk/debate/article-13301849/BORIS-JOHNSON-waiting-Ukraine-weapons-needs.html>

J oegoslavië, 25 jaren

De Kosovaarse wortels van het Oekraïense conflict

Op 24 maart 1999, toen de campagne van luchtaanvallen op de Federale Republiek Joegoslavië (FRJ, bestaande uit Servië en Montenegro) begon, verbrak de NAVO het fragiele evenwicht dat sinds het einde van de Koude Oorlog had geheerst. Door deze flagrante agressie tegen een staat die hen op geen enkele manier bedreigde, hebben de westerse mogendheden zich op twee manieren bevrijd van de regels van het internationaal recht. Aan de ene kant werd de "Kosovo-oorlog" niet goedgekeurd door de VN-Veiligheidsraad, het enige orgaan dat bevoegd is om externe gewapende interventie toe te staan. Aan de andere kant, zoals al snel duidelijk werd, was het doel van deze oorlog, gepresenteerd als "humanitair", het amputeren van een soevereine staat van een deel van zijn grondgebied, wat in 2008 werd geformaliseerd door de proclamatie van de onafhankelijkheid van Kosovo, aangemoedigd, zelfs georganiseerd, door de meeste westerse mogendheden.

In maart 1999 vond ook de eerste uitbreiding van de NAVO plaats sinds 1982, met de opname van drie voormalige leden van het Verdrag van Warschau (Hongarije, Tsjechië, Polen) in het Atlantisch Bondgenootschap, in flagrante schending van de belofte die in 1990 aan Gorbatsjov was gedaan door verschillende westerse functionarissen, waaronder James Baker, minister van Buitenlandse Zaken van de Verenigde Staten, die hem had gegarandeerd dat de NAVO zich "geen centimeter naar het oosten" zou uitbreiden¹.

Waarschuwingen van Moskou genegeerd

Hoewel de oorlog Washington in staat stelde zijn rol als leider over zijn Europese vazallen en wereldwijde politieagent opnieuw te bevestigen, schaadde het zijn betrekkingen met Moskou ernstig, dat zich plotseling realiseerde dat het internationaal recht geen waarborg was voor zijn westerse partners. Ondanks de "shocktherapie" en de ineenstorting van de levensstandaard opgelegd door het regime van Boris Jeltsin, had de Russische bevolking tot dan toe bepaalde illusies behouden over westerse welwillendheid jegens hen. Door 78 dagen lang een "broederlijk land" te bombarderen, overwegend Slavisch en orthodox, en een bondgenoot tijdens alle oorlogen van de negentiende en twintigste eeuw, kwam de NAVO duidelijk naar voren als een macht die vijandig stond tegenover de meerderheid van de Russen². In augustus 1999 benoemde een totaal in diskrediet geraakte Jeltsin Vladimir Poetin tot hoofd van zijn regering en liet hem negen maanden later de presidentiële stoel achter. Samen met een dramatisch economisch herstel begon Moskou openlijk zijn bezorgdheid te uiten over het Amerikaanse unilateralisme.

Maar Washington luisterde niet naar deze waarschuwingen en viel achtereenvolgens Afghanistan en Irak binnen. Hoewel sommige Europese landen deze laatste staatsgreep hebben veroordeeld, heeft het het wantrouwen van Moskou jegens het westerse kamp verder verdiept. De nieuwe uitbreiding van de NAVO in 2004 – zeven nieuwe leden, waaronder drie ex-Sovjetrepublieken – werd door Rusland openlijk aan de kaak gesteld als een bedreiging voor zijn veiligheid. In zijn beroemde toespraak in München in februari 2007³ aarzelde Poetin niet langer om de uitbreiding van de NAVO aan de

kaak te stellen en pleitte hij voor "universele en ondeelbare" veiligheid, een concept dat bijna onbegrijpelijk is voor westerse leiders. Maar er bestond geen twijfel meer over dat de oost-west idylle begraven was.

Het antwoord van de herder op de herderin

Na de onafhankelijkheidsverklaring van Kosovo in februari 2008 en de onmiddellijke erkenning door de meerderheid van de NAVO-leden, in strijd met de overeenkomst die een einde maakte aan de oorlog van 1999⁴, liet Moskou zien dat het niet langer van plan was om bij verbale protesten te blijven. Een paar maanden later, in augustus, werd de Russische reactie duidelijker: aangevallen door de troepen van de centrale regering, riepen twee separatistische regio's van Georgië – Abchazië en Zuid-Ossetië – het Russische leger op om de aanvallers af te weren, terwijl het Kremlin de onafhankelijkheid van deze twee entiteiten erkende.

Als het lot van Servië en Kosovo Rusland (en de rest van de wereld) heeft laten zien dat het Westen voorstander is van het "recht van de sterkste", is het begrijpelijk dat Moskou de omsingelingsmanoeuvres van de NAVO niet kon tolereren. In april 2008 besloot de top van Boekarest dat nog twee USSR-republieken, Oekraïne en Georgië, op een niet nader gespecificeerde datum "lid zouden worden van de NAVO". Hoewel de verkiezing van Viktor Janoekovitsj tot Oekraïense president in januari 2010 dit project van NAVO-isering van het land tijdelijk onder de korenmaat bracht, werd het volledig nieuw leven ingeblazen toen hij in februari 2014 werd omvergeworpen, ter gelegenheid van de Maidan-gebeurtenissen, gevolgd door de opkomst van een Russofobe en pro-westerse regering. Wat er daarna gebeurde, is bekend: de annexatie van de Krim, waar Rusland het grootste deel van zijn vloot concentreerde, steun aan de Donbass-opstandelingen, inperking van de Minsk-akkoorden en de huidige oorlog.

De oorlogsdoelen van Moskou – denazificatie, demilitarisering, steun voor Russischtaligen in Oekraïne – zijn zeker ondergeschikt aan de grote "rode lijn" om verdere uitbreiding te voorkomen van de NAVO. De toetreding van Kiev zou leiden tot de inzet van westerse troepen en bewapening over meer dan 1.500 kilometer van de Russische grens. De door Rusland gekozen methoden zijn op zijn zachtst gezegd twijfelachtig, maar het westerse blok, dat deze methoden gebruikt en misbruikt sinds de bombardementen op de Federale Republiek Joegoslavië vijftientig jaar geleden, is bijzonder slecht geplaatst om ze te bekritisieren.

Georges Bergehan

1. M. E. Sarotte, *Not One Inch. America, Russia, and the Making of Post-Cold War Stalemate*, The Henry L. Stimson Lectures Series, Yale University Press, 30 november 2021.

2. Roman Shumov, *Ruins of Yugoslavia: How Russia learned that NATO poses a threat*, Russia Today, 24 maart 2024.

3. Vladimir Poetin, *Toespraak van de Russische president over veiligheid*, Wereldperspectief, 10 februari 2007.

4. *Resolutie 1244 (1999)*, aangenomen door de Veiligheidsraad tijdens zijn 4011e vergadering van de Verenigde Naties, 10 juni 1999.

J oegoslavië, 25 jaren

Joegoslavië, 24 maart 1999: De oorlog van de hernieuwde NAVO

Oktober 1999: Hachim Tachi , Bernard Kouchner, Mike Jackson (toenmalig bevelhebber van de NAVO-bezettingstroepen), Agim Çeku (chef militair leider van het UCK, beschuldigd van oorlogsmisdaden door het Canadese leger en Servië) en Wesley Clark , toenmalig opperbevelhebber van de NAVO

Vijfentwintig jaar geleden vernietigde de door de VS geleide NAVO door oorlog wat er nog over was van de Joegoslavische Federatie, de staat die haar oostwaartse expansie naar Rusland in de weg stond. In de daaropvolgende twintig jaar breidde de NAVO zich uit van 16 naar 30 landen en met de oorlog in Oekraïne die in 2014 begon, breidde ze zich uit tot 32. Doorslaggevend in de oorlog van 1999 was de rol van de Italiaanse regering, voorgezeten door Massimo D'Alema en vice-president Sergio Mattarella. Zoals we kunnen beluisteren via de officiële audio-opname, was het vice-president Mattarella die op de avond van 24 maart 1999 aan de Senaat het begin van de oorlog aankondigde en de redenen daarvoor uitlegde volgens de officiële versie.

Terwijl vliegtuigen uit de Verenigde Staten en andere NAVO-landen de eerste bommen op Servië en Kosovo lieten vallen, kondigde president Clinton (van de Democratische Partij) aan: "*Aan het einde van de twintigste eeuw, na twee wereldoorlogen en een koude oorlog, hebben wij en onze bondgenoten de kans om onze kinderen een vrij, vreedzaam en stabiel Europa na te laten.*" Gedurende 78 dagen, voornamelijk opstijgend vanaf Italiaanse bases, vlogen 1100 vliegtuigen 38 duizend missies en lieten ze 23 duizend bommen en raketten vallen. "*Van de 2.000 doelen die in Servië door NAVO-vliegtuigen werden geraakt,*" documenteerde het Pentagon later, "*werden er 1999 gekozen door de Amerikaanse inlichtingendienst en slechts één door de Europeanen.*" De bombardementen ontmantelen de structuren en infrastructuur van Servië en veroorzaken slachtoffers, vooral burgers. De daaruit voortvloeiende schade aan de gezondheid en het milieu kan niet worden gekwantificeerd. Alleen al uit de raffinaderij van Pancevo lekken duizenden tonnen zeer giftige chemicaliën (waaronder dioxine en kwik) als gevolg van de bombardementen. Verdere schade wordt veroorzaakt door het massale gebruik van projectielen met verarmd uranium door de NAVO in Servië en Kosovo.

De regering-D'Alema stelt het Italiaanse grondgebied, met inbegrip van luchthavens, volledig ter beschikking van de strijdkrachten van de Verenigde Staten en andere landen, om te werken aan wat de voorzitter van de Raad omschrijft als "*het recht op humanitaire interventie*". 54 Italiaanse vliegtuigen namen deel aan het bombardement, waarbij ze 1.400 vluchten uitvoerden en de door het Amerikaanse commando aangegeven doelen aanvielen.

"*Wat het aantal vliegtuigen betreft, stonden we op de tweede plaats na de VS. Italië is een groot land en we moeten niet verbaasd zijn over de inzet die in deze oorlog is getoond*", verklaarde de voorzitter van de Raad D'Alema tijdens zijn bezoek op 10 juni 1999 aan de basis van Amendola, waarbij hij benadrukte dat "*het voor de piloten die eraan hebben deelgenomen, een geweldige menselijke en professionele ervaring was*".

Manlio Dinucci

Korte samenvatting van het internationale persoverzicht van Grandangolo van vrijdag 22 maart 2024 van de Italiaanse tv-zender Byoblu

<https://www.byoblu.com/2024/03/22/jugoslavia-24-marzo-1999-la-guerra-fondante-della-nuova-nato/>

Verkiezingen in Rusland en de russofobe blindheid van onze media

In zijn nieuwsbrief van 15 maart wijdde *Matin Première* (RTBF) zijn hoofdartikel aan de verkiezingen in Rusland. Een zin luidt: "... *In Rusland zijn er geen debatten, geen oppositiekandidaten, maar 3 kandidaten zonder inhoud naast de almachtige president, geen waarnemers bij de stembureaus, geen campagne. Kortom, deze verkiezing zou Vladimir Poetin in staat moeten stellen een volksraadpleging te krijgen. En als te veel Russen zich afkeren van de verkiezingen, is het heel goed mogelijk dat de officiële cijfers worden vervalst zonder dat ze kunnen worden geverifieerd.*"

In Rusland, geen debatten? Hoe weet je wanneer je in België woont, of de RT TV-zender, of Sputnik News verboden is op onze schermen en smartphones, gekwalificeerd wordt als "kwaadaardig", dragers van nepnieuws, zelfs vijanden van onze democratieën, enz.?

In Rusland geen oppositiekandidaten? Zonder zelfs maar een woord te zeggen over de programma's van de kandidaten, beschreef de RTBF ze als "inconsistent". Om een idee te krijgen van deze "inconsistentie", is het interessant om te proberen ze te leren kennen.

De Communistische Partij van de Russische Federatie (CPRF) heeft haar kandidaat voor de presidentsverkiezingen gepresenteerd. Deze partij is niet inconsistent, in de Doema, het Russische parlement, vertegenwoordigt ze 20% van het electoraat, ze is de 2e partij na Verenigd Rusland, de partij van Poetin. Hier zijn enkele fragmenten uit de toespraak van G.A. Zjoeganov, voorzitter van het Centraal Comité van de KPRF, tot de burgers van het land ter gelegenheid van de campagne voor de presidentsverkiezingen:

« Beste kameraden! Beste vrienden!

Presidentsverkiezingen zijn een bijzondere gebeurtenis. Iedereen heeft de mogelijkheid om via zijn stembiljet te laten zien welke weg hij of zij voor Rusland bepleit. En Rusland zijn wij. Het is het lot van ieder van ons. Als er veel op het spel staat, is het gevaarlijk om te denken dat niets van onze stem afhangt. Ja, de autoriteiten hebben zich omringd met een muur van administratieve en informatieve druk, stemmen op drie dagen en elektronisch stemmen. Maar deze muur is alleen op het eerste gezicht onneembaar. De conventionele wijsheid zegt, niet zonder reden, dat "*solidariteit kostbaarder is dan rijkdom*". De geschiedenis heeft bewezen dat een verenigd volk wonderen kan verrichten. (...)

Het waren de arbeiders die de socialistische revolutie uitvoerden en het vaderland verdedigden tegen de hebzuchtige indringers en het verraad van de Witte Garde. Onder leiding van de communisten verpletterde het Sovjetvolk het fascistische uitschot. De zwoegende massa's vormen de ruggengraat van het huidige Rusland. Zelfs het meest duivelse verraad van de "onstuimige jaren negentig" kon ons volk niet breken. Het behaalde een grote morele overwinning op universele leugens en verraad. Het rechte zijn schouders en liet iedereen zien dat het leefde en klaar was om de "vernederden en beledigden" te leiden naar de aanval op de forten van onrecht. (...)

We eisten en blijven steun eisen voor de wetenschap en de invoering van nieuwe technologieën. Wij komen op voor leraren en artsen, gepensioneerden en grote gezinnen. We geven om de jongere generatie. Wij helpen Donbass. Wij steunen het leger en de marine. Wij strijden tegen de vervalsing van de geschiedenis. We komen op voor onze grote spiritualiteit en cultuur.

Iedereen moet weten dat halve maatregelen niet genoeg zullen zijn. Om de oorlog met het Westen te weerstaan en te winnen, hebben we een volledig herstel van het land nodig. Verandering moet op een solide fundament worden gebouwd. Het overwinningsprogramma van de KPRF, het programma van Nikolai Kharitonov, creëert ze. »

De volledige tekst van deze toespraak is te lezen op <https://kprf.ru/party-live/cknews/224995.html>

Claudine Pôlet

Hoe ver gaat het geloof in het NAVO-verhaal?

Op 5 april 2024, op de Boekenbeurs van Brussel, werd de Oekraïense romanschrijver Andrei Kurkov geïnterviewd op *RTBF-La Première*.

1) Tijdens dit interview beschreef de journalist de Russische invasie van Oekraïne als "barbaars". Is hij vergeten dat de oorlog niet begon op 24 februari 2022, dat deze werd voorafgegaan door een staatsgreep die in 2014 in Kiev werd gepleegd met de zegen en steun van de Verenigde Staten waar Victoria Nuland zelfs over opschepte, dat op 2 mei 2014 in Odessa 42 Oekraïense demonstranten die protesteerden tegen deze staatsgreep op brute wijze werden vermoord door extreemrechtse Oekraïense nationalisten, dat Kiev van 2014 tot 2022 niet stopte met het bombarderen van de inwoners van Donbass, Russischtaligen (wier taal tot tweederangstaal was verklaard), bomaanslagen die meer dan 14.000 slachtoffers maakten? Als er al sprake is van barbaarsheid, dan is dat zeker niet alleen aan één kant.

2) Toen Andrei Karkov zei dat als Rusland in Oekraïne zou winnen, het ook oorlog zou zijn in Polen, Moldavië en Litouwen, voegde de journalist eraan toe: "*Natuurlijk*". Niets is echter minder zeker: met name de beroemde Amerikaanse academicus John Mearsheimer toont aan dat Poetin nooit de bedoeling had om zelfs Oekraïne te annexeren... Wat betreft de angst om Rusland Europa te zien binnenvallen, dit is een fantasie: Rusland heeft noch de wil, noch de middelen; maar voor NAVO-leiders en wapenhandelaren is het absoluut noodzakelijk om het in ons hoofd te duwen, via de media.

3) Toen Karkov in wezen zei: "*Kan Poetin worden vertrouwd en een overeenkomst met hem ondertekend?*", antwoordde de journalist: "*Dat zou ik niet doen*". Het is natuurlijk zijn goed recht om dat te denken, maar zou hij meer vertrouwen hebben in de Amerikaanse leiders die hun belofte om de NAVO niet uit te breiden naar de landen van het voormalige Warschaupact aan hun laars laptten, of op de Europese leiders die de akkoorden van Minsk ondertekenden terwijl ze heel goed wisten dat ze ze niet zouden toepassen (zoals Angela Merkel zelf toegeeft) of op die Angelsaksische leiders? Boris Johnson aan de leiding, die in maart 2022 de onderhandelingen tussen Zelensky en Poetin liet ontsporen?

Mijn teleurstelling over de RTBF is groot, want het interview vond plaats in een uitstekend dagelijks cultureel programma, namelijk "*Entrez sans frapper*", dat niets te benijden heeft op de Franse zenders. Deze teleurstelling was des te groter omdat de interviewer niemand minder was dan Jérôme Colin, een innemende man, met bewezen professionaliteit, respect voor zijn gasten, attent op het lot van de meest kansarmen en alles in het werk stellend om de cultuur te democratiseren. Hij is ook de auteur, onder andere, van een opmerkelijke roman *Les Dragons*. Dat zo'n persoonlijkheid empathie zou gaan verwarren met zelfgenoegzaamheid ten opzichte van het NAVO-verhaal over het Oekraïense conflict, zegt veel over de kracht van het dominante denken en de noodzaak om dit tegen te gaan.

André Lacroix, 6 april 2024

1. <http://www.defenddemocracy.press/the-myth-that-putin-was-bent-on-conquering-ukraine-and-creating-a-greater-russia/>

McCarthyisme: Europese comeback

Op 13 april waarschuwden een aantal grote dagbladen in een kop: Een Russische politieke beïnvloedingscampagne bedreigt Europa! Le Figaro spreidde het uit over een hele pagina: het spook van de Russische inmenging in de Europese verkiezingen. Met een zeer viriele kop: "De EU gaat in het offensief". En met tal van verwijzingen naar Belgische, Tsjechische, Poolse en Britse gerechtelijke onderzoeken.

We wrijven in onze ogen en vragen ons af of we dromen. Russische bemoeienis? In een verkiezingsproces waarin het onder de partijen en kandidaten van het oude Europa moeilijk is om te zien wie van hen, zelfs schuchter, zichzelf "pro-Russisch" zou durven verklaren? Nee, maar! Is het gewoon voor de lol? Dat is het niet. De Europese Unie, zo staat er, "heeft haar wetgevingsarsenaal versterkt" tegen desinformatie (wie zal dat bepalen?), met name door digitale diensten te verplichten politieke advertenties te blokkeren die "worden gesponsord door niet-EU-entiteiten" - terwijl de Amerikaanse hulporganisatie Europese landen uit het voormalige socialistische blok overspoelt met "inmenging".

De kers op de taart: "nationale netwerken", zo leren we, "werken samen met de EU en de NAVO" tegen de verspreiding van "nepnieuws". Voor degenen die de vergelijking kennen (anti-NAVO = pro-Russisch), wordt de dubbelsteen gezegd. Requiem voor een ter ziele gegane vrijheid van meningsuiting. (E.R.)

Buitenlandse financiering, het is goed als het uit het Westen komt

Het is nogal ironisch dat de EU, terwijl zij de vermeende financiering van invloedsnetwerken door Rusland volgt, lobbyt tegen een wet die onlangs door Georgië is aangenomen en die NGO's verplicht de bron van hun financiering aan te geven, terwijl meer dan 20 procent daarvan uit het buitenland komt. De EU geeft er de voorkeur aan om discreter op te treden.

Een woordvoerder van de Europese Commissie riep "*Georgische partners op om niet door te gaan met deze wetgeving*". "*Dit project is een stap achteruit en bevordert de Euro-Atlantische integratie van Georgië niet*", aldus de NAVO. (bron: Euronews)

Zogenaamde "Russische" activa: Bevroren en binnenkort geconfisqueerd door de Europese Unie?

Waarom "zogenaamde" *Russische activa*? Omdat de uitdrukking "*Russische activa*" een valse vriend is. Het weerspiegelt niet de diversiteit van depositanten die worden getroffen door het sanctiebeleid van de EU op het gebied van bankdiensten: de Centrale Bank van Rusland, maar ook een aantal juridische entiteiten; en personen die worden gestraft omdat zij de Russische nationaliteit hebben of in Rusland wonen. En ook om te benadrukken dat in dit tijdperk waarin Russofobe opmerkingen de overhand hebben, activa, als ze Russisch worden genoemd, niet langer worden gezien als activa onder andere, maar worden gedegradeerd tot een lange lijst van "objecten" van allerlei aard, die we moeten wennen aan veracht worden, geboycot, gesaboteerd, verboden, beschuldigd zonder bewijs, enz. Beroofd van het recht op onderzoek of verdediging, behandeld als paria's omdat ze Russisch zijn: gaspijpleiding, olie, banken, commerciële bedrijven, atleten...

De Algemene Vergadering van de VN van 27 februari 2022¹ heeft in haar resolutie niet aanbevolen dat de lidstaten sancties tegen Rusland zouden aannemen, maar "*drong er (in artikel 14) op aan dat het conflict tussen de Russische Federatie en Oekraïne onmiddellijk op vreedzame wijze wordt opgelost door middel van dialoog, onderhandelingen, bemiddeling en andere vreedzame middelen*". Deze deur staat wagenwijd open voor lidstaten die hun deskundigheid willen bijdragen aan de onderhandelingen over een vreedzame oplossing van dit conflict.

De Europese Unie heeft deze kans niet gegrepen, maar heeft ervoor gekozen haar sanctiebeleid tegen Rusland voort te zetten en vooral aan te scherpen. Deze sancties, die unaniem door de Raad zijn goedgekeurd – wat op dit gebied vereist is – en deels in coördinatie met de G7, zijn geënt op het rechtskader van de sancties die in 2014 zijn aangenomen na de annexatie van de Krim, waarbij de EU het toepassingsgebied ervan heeft uitgebreid: gerichte personen en entiteiten, nieuwe gerichte activiteiten, nieuwe soorten beperkingen, enz. Er zijn ook enkele verrassende nieuwigheden: bijvoorbeeld het verbod voor Europese banken om deposito's te accepteren die een bepaald bedrag overschrijden door Russische onderdanen of natuurlijke personen die in Rusland wonen, maar ondertussen wordt benadrukt dat "*deze beperkingen niet van toepassing zijn op onderdanen van een lidstaat, een lidstaat van de Europese Economische Ruimte of Zwitserland*"... Zo wordt een ongelijke behandeling tussen depositanten ingevoerd: "wij" (onderdanen van lidstaten of degenen die overeenkomsten met de EU hebben ondertekend, automatisch vrijgesteld van sancties) en "zij" (Russen en andere "subnationaliteiten"). De lijst van deze sancties kan worden geraadpleegd op de website van de Europese Raad².

Het sanctiebeleid van de Europese Unie: wat zijn de neveneffecten?

Het zou een vergissing zijn te denken dat de beoogde rampzalige gevolgen van deze sancties, zowel de huidige als de toekomstige, beperkt zouden blijven tot de personen of instanties waarop de EU zich in haar teksten richt. Hebben wij, als mensen in de EU, niet al last gehad van een prijsstijging als gevolg van het embargo op Russische olie en aardolieproducten? Het is dan ook in ons belang om de

toename van deze sancties en de innovaties in hun aard op de voet te volgen.

- Ten eerste dreigen ze ernstige schade toe te brengen aan de wereldeconomie, de internationale betrekkingen, de monetaire en bancaire systemen, onze bevoorrading en onze levensstandaard.

- Ten tweede is het in ons belang dat deze stortvloed aan EU-acties het internationaal recht eerbiedigt en geen afbreuk doet aan de door de EU erkende rechtsbeginselen. De wetgevingshandelingen van de Europese Unie vormen immers een primair recht, dat dus voorrang heeft op dat van de lidstaten waarvan wij de inwoners zijn. Wat de grondrechten betreft, is de vraag naar de wettigheid echter al aan de orde gesteld: de rechterlijke instanties van de Unie hebben de toepassing van beperkende maatregelen op personen nietig moeten verklaren louter op grond van hun familiebanden: "*het loutere bestaan van familiebanden van een persoon is niet voldoende om een band van vereniging met een andere gesanctioneerde persoon vast te stellen*". De Orde van Advocaten van Parijs heeft beroep aangetekend tegen het verbod op het verlenen van juridische diensten, onder meer met het argument dat het in strijd is met het recht op een doeltreffende voorziening in rechte en op een onpartijdig gerecht, dat in de zin van het Handvest van de grondrechten van de EU het recht omvat "*om advies in te winnen, verdedigen en vertegenwoordigen*".

- Ten derde maakt de vermenigvuldiging en voortdurende wijziging van deze sancties het Europees recht steeds onleesbaarder, wat kan leiden tot geïmproviseerde toepassingen en onvoorspelbare interpretaties.

De benadering van zogenaamde "Russische" activa

Sommige van deze beperkende maatregelen zijn gericht tegen zogenaamde "Russische" tegoeden die op het grondgebied van de EU zijn gestort: de EU heeft ze eerst "bevroren" en "geïmmobiliseerd". De bevroering van tegoeden is geregeld in het Verdrag betreffende de Europese Unie (2012): de Raad van de EU neemt besluiten over de bevroering van tegoeden en economische middelen, en beslist over de uitvoering ervan, op gezamenlijk voorstel van de hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid en de Europese Commissie.

Deze bevroering bestaat uit het verbod op elke transactie die verband houdt met het beheer van de reserves en activa van de Centrale Bank van Rusland; zijn het doelwit: centrale effectenbewaarinstanties die meer dan een miljoen euro aan activa van de Centrale Bank van Rusland aanhouden - een verrassend lage lat, gezien het feit dat Euroclear alleen al meer dan 200 miljard herbergt. Zij moeten de uitzonderlijke kassaldi die zich ophopen als gevolg van de beperkende maatregelen van de EU afzonderlijk verantwoorden en de overeenkomstige inkomsten "gescheiden" houden. Bovendien is het hun verboden om de daaruit voortvloeiende nettowinst te vervreemden. Dit betekent dat, hoewel de deposito's zelf "locked-in" blijven, niet beschikbaar zijn voor depositanten, de inkomsten die zij genereren opzij worden gezet om beschikbaar te komen voor de EU. "*Dit besluit zal de Raad in staat stellen een*

besluit te nemen over de mogelijke vaststelling van een financiële bijdrage aan de EU-begroting die uit deze nettovoordelen zal worden geïnd om Oekraïne en zijn herstel en wederopbouw in een later stadium te ondersteunen. Deze financiële bijdrage kan via de EU-begroting worden doorgesluisd naar de Oekraïne-faciliteit, waarover de Raad en het Europees Parlement op 6 februari 2024 een voorlopig akkoord hebben bereikt³.

De Europese Raad, die in maart 2024 opnieuw bijeenkomt, verklaart in punt 4 van zijn "conclusies"⁴: "De Europese Raad heeft de balans opgemaakt van de vooruitgang die is geboekt met de volgende concrete stappen om uitzonderlijke inkomsten uit vastzittende Russische activa te bestemmen ten behoeve van Oekraïne, met inbegrip van de mogelijkheid om militaire steun te financieren. Hij roept de Raad op de besprekingen voort te zetten met betrekking tot de recente voorstellen van de hoge vertegenwoordiger en de Commissie."

Confisqueren en gebruiken van zogenaamde "Russische" goederen die in België zijn bevroren voor de wederopbouw van Oekraïne

Op het gebied van confiscatie hebben de VS enige ervaring: inbeslagname van fondsen van de centrale bank van de Iraanse staat en Iraanse staatsburgers, als vergelding voor vermeende terroristische aanslagen: inbeslagname van reserves van de Afghaanse centrale bank in de Verenigde Staten als reactie op de machtsovername door de Taliban in augustus 2021... Maar wat de EU betreft, zou zo'n confiscatie een "primeur" zijn.

"Het zal ingewikkeld zijn", schrijft RTBF in haar artikel van 20 februari 2024. "Als België zich in het bijzonder zorgen maakt, dan is dat vanwege de aanwezigheid op Belgische bodem van Euroclear, een internationale onderneming voor het deponeren en betalen van financiële activa. Het is een belangrijke speler in het centrum van de financiële uitwisselingen in de wereld. Het is met name via hem dat Russische goederen die nu bevroren zijn, worden doorgesluisd..." Volgens de CEO van Euroclear "is de door de EU geplande inbeslagname van Russische activa ten behoeve van Oekraïne... een veel gecompliceerdere situatie die kan leiden tot onbedoelde risico's... Om dit te bereiken zou er 'een zeer solide juridische basis' moeten zijn. En desondanks zou Euroclear aan risico's worden blootgesteld, want zelfs als het geld door de autoriteiten in beslag zou worden genomen om aan Oekraïne te worden overhandigd, zou Euroclear nog steeds contractueel verplicht zijn om dat geld later aan de Russen terug te geven." Een andere angst van de Euroclear-baas is dat andere klanten, buitenlandse centrale banken en investeerders, in de toekomst op hun hoede zullen zijn voor Euroclear, waar hun activa niet langer veilig zouden zijn. Om nog maar te zwijgen van het risico op represailles, bijvoorbeeld via cyberaanvallen.

Volgens *Pour l'Eco* "maken Europese regeringen zich het meest zorgen over het verzwakken van hun economieën door deze fondsen in beslag te nemen. Ze zijn met name op hun hoede voor een monetair gevolg: confiscatie zou een invloed kunnen hebben op de vraag naar euro's van opkomende economieën, die zouden kunnen vluchten uit solidariteit met Rusland, of uit angst dat hun activa (obligaties uitgegeven door Europa en uitgedrukt in euro's, bijvoorbeeld) op een dag in beslag zullen worden genomen, in het geval van een geopolitieke crisis die hen treft. De dollar blijft nummer één, maar de euro kan eronder lijden... Centrale banken over de hele wereld gebruiken nog steeds

de dollar en de euro om reserves op te bouwen en hun wisselkoersen op peil te houden. Ondanks de bekende wens van China en Rusland om de renminbi of de roebel op te leggen, rekent het IMF nog steeds 59% van de dollars en 20% van de euro's tot de reserves van de wereld, zonder enige grote verandering sinds het begin van het conflict"⁵.

"Buitengerechtelijke" confiscaties: de grenzen van de wet overschrijden of hertekenen?

In de internetruimte van advocaten stapelen zich vragen op over de gevolgen die de confiscatie van deze activa zou kunnen hebben op het niveau van de bestaande wetgeving en rechtsbeginselen, en hun mogelijke herformulering: "De internationale reactie op de Russische invasie van Oekraïne moet ernaar streven de rechtsstaat te verdedigen in plaats van deze te ondermijnen..." De Europese rechtbanken hebben geoordeeld dat maatregelen tot bevroering van goederen geen inbreuk maken op de "wezenlijke inhoud" van het eigendomsrecht, omdat zij "naar hun aard tijdelijk en omkeerbaar zijn", wat niet het geval is bij confiscatie. Verbeurdverklaring van de goederen van een staat waarmee de beslagleggende staat niet in conflict is en waarvan de beslagleggende staat niet het slachtoffer is van de schade die de schadeloosstelling beoogt te vergoeden? Dat is een vraag. Dat geldt ook voor de regels inzake staatsimmunitieit tegen inbeslagname.

Veel van deze problemen komen voort uit het feit dat het zogenaamd om "buitengerechtelijke" confiscaties gaat. Het zou daarom noodzakelijk zijn om de rechterlijke macht te betrekken bij dit beleid van sancties en confiscaties. Op 12 december 2023 "hebben het Spaanse voorzitterschap van de Raad en het Europees Parlement hun onderhandelingen afgerond over een EU-richtlijn die de strafbare feiten en straffen definieert die van toepassing zijn in geval van schending van de beperkende maatregelen van de EU. Deze richtlijn zorgt ervoor dat degenen die de beperkende maatregelen van de EU schenden of omzeilen, worden vervolgd, wat van bijzonder belang is in de context van de Russische aanvalsoorlog tegen Oekraïne. De richtlijn bepaalt dat de lidstaten bepaalde handelingen als strafbare feiten moeten aanmerken..."

Strafrechtelijke sancties zijn beslissingen die onder de bevoegdheid van de rechtbanken vallen. Zal deze nieuwe richtlijn de mogelijkheid bieden om de zogenaamde "Russische" maatregelen voor de confiscatie van vermogensbestanddelen door de rechterlijke macht te laten invoeren? Hoe het ook zij, we kunnen nu al gevolgen voorzien voor het strafrecht van onze lidstaten en voor ons, hun inwoners, die onderworpen zijn aan de voorrang van het Europees recht op het nationale recht.

Marie-Thérèse Jacot-Descombes

1. <https://documents.un.org/doc/undoc/ltd/n22/272/28/pdf/n2227228.pdf>

2. <https://www.consilium.europa.eu/fr/policies/why-sanctions/sanctions-against-russia/>

3. <https://www.consilium.europa.eu/fr/policies/sanctions/restrictive-measures-against-russia-over-ukraine/>

4. <https://www.consilium.europa.eu/media/70894/euco-conclusions-2122032024-fr.pdf>

5. 27 maart, <https://www.pourleco.com/monde/actifs-geles-lautre-casse-tete-russe-de-lunion-europeenne>

Canada's bijdrage aan de NAVO-vereisten

Onderstaand document werd verspreid door de vredesbeweging "Vrouwen verenigd tegen de NAVO". Het gaat om Canada, dat al lang lid is van de NAVO. Het informeert over de "verschrikkelijke" omvang van de oorlogsvoorbereidingen waartoe op de volgende NAVO-top in 2024 zal worden besloten: in Canada is, net als in alle NAVO-lidstaten, een enorme verhoging van de overheidsuitgaven voor bewapening aan de gang, waarbij Canada vooral betrokken is bij "de verdediging van het Noordpoolgebied tegen Rusland". De volledige tekst van het document is te lezen op de NATO Alert mailinglijst.

Canada's Department of National Defence Backgrounder: "Ons noorden, sterk en vrij: een hernieuwde visie voor de verdediging van Canada"

Vandaag hebben de premier, Justin Trudeau, en minister van Defensie Bill Blair "Our North, Strong and Free: A Renewed Vision for Canada's Defence" uitgebracht, een update van het defensiebeleid als reactie op de aanzienlijke wereldwijde omwentelingen die we hebben gezien sinds de aankondiging van het alomvattende defensiebeleid.

"Veiligheid, inzet in 2017. Het is een investering in Canada en de Canadezen, en in de verdediging van onze gedeelde waarden, veiligheid en soevereiniteit.

De belangrijkste en meest dringende taak die voor ons ligt, is het beschermen van de soevereiniteit van Canada in het Noordpoolgebied en de noordelijke regio's, waar de veranderende geopolitieke omgeving en natuurlijke landschappen nieuwe bedreigingen voor Canada en zijn bevolking hebben gecreëerd. Om dit te doen, moeten we ons continentale defensievermogen verbeteren om dreigingen af te schrikken of te verslaan wanneer dat nodig is.

Vandaag kondigden de premier en minister Blair de visie en het plan van Canada aan om op te komen voor Canadezen in deze nieuwe mondiale context. Het nieuwe defensiebeleid heeft twee hoofddoelstellingen: het versterken van het fundament van de Canadese defensie en het ontwikkelen van vermogen om nieuwe dreigingen het hoofd te bieden.

Om de hernieuwde visie op defensie te bereiken die in het beleid is uiteengezet, moeten we leden van de Canadese strijdkrachten (CAF) voorzien van de tools, uitrusting en training die ze nodig hebben om Canadezen veilig te houden in een steeds onvoorspelbaardere wereld, en hen thuis ondersteunen.

De nieuwe investeringen die in *Our North, Strong and Free* worden geschetst, zullen ervoor zorgen dat Canada deze visie werkelijkheid maakt. Defensie-investeringen in de begroting 2024 zullen naar verwachting de defensie-uitgaven van Canada verhogen tot 1.76 procent van het bbp in 2029-2030, een belangrijke stap in onze inspanningen om 2 procent van het bbp te bereiken, waarmee we onze belofte aan de NAVO tijdens de top van Vilnius in 2023 nakomen. De initiatieven die in het defensiebeleid zijn opgenomen, zullen Canada ook op weg helpen om de NAVO-doelstelling om 20% van het defensiebudget aan grootschalige kapitaaluitgaven te besteden, te overtreffen.

Canada zal de komende vijf jaar 8,1 miljard dollar investeren, en de komende 20 jaar 73 miljard dollar.

Het nut van de vogelverschrikker
Sovjet-karikatuur uit de jaren 70

De totale uitgaven van Europese landen aan de NAVO zullen in 2024 **380 miljard dollar bedragen**. "De stijging van de uitgaven toont aan dat de Europese bondgenoten 'echte vooruitgang' boeken", zei Stoltenberg. Wat een schitterende vooruitgang voor onze mensheid!

Een fonds van \$ 100 miljard Democratisch getest

De secretaris-generaal van de NAVO stelt voor om de militaire steun aan Oekraïne op de zeer lange termijn, "mogelijk decennia", te institutionaliseren door een buffer van 100 miljard te verstrekken.

Het is een manier om zichzelf te beschermen tegen elke politieke verandering in een lid. Met andere woorden, wat de mening en wensen van de bevolking ook mogen zijn, toekomstige regeringen zullen gebonden zijn aan het anti-Russische beleid: de NAVO maakt plannen om zich onafhankelijk te maken van de nationale politieke autoriteit.

De Duitse minister van Buitenlandse Zaken, de Groene Annalena Baerbock heeft niet verwonderlijk al haar enthousiasme uitgesproken: "Het is essentieel dat we de ad-hocstructuren omvormen tot betrouwbare structuren voor de lange termijn." Onze Hadja Labib zei dat ze bereid was het voorstel te analyseren. De Belgische militaire steun aan Oekraïne sinds het begin van de oorlog heeft een **miljard euro** bereikt, kondigde ze aan.

80 jaar na de landingen op D-Day

6 juni, de langste dag (of leugen...)?

Tientallen staatshoofden, koningen en prinsen, honderden journalisten en natuurlijk de media met al hun arsenaal zullen aanwezig zijn om de landingen op D-Day te vieren, of beter gezegd, dit script dat de Verenigde Staten wil presenteren als de enige architecten van de herwonnen vrijheid in Europa, als de helden, bijna eenzaam, van de overwinning op het nazisme. Dit jaar zal de hoax waarschijnlijk nog luider klinken ter gelegenheid van de 80^e verjaardag van dit evenement.

Het zij verre van ons om de moed en moed te minimaliseren van deze jonge Amerikanen, Britten, Fransen en Canadezen, vaak tieners, die uit vliegtuigen werden gedropt of van boord gingen en die in vijandige zeeën moesten duiken met gemiddeld 60 kg uitrusting op hun schouders om het leger van het Derde Rijk te bestrijden. Integendeel, hun nagedachtenis verdient alle eerbetoon.

Maar om de geschiedenis te verdraaien en te proberen de mensen te doen vergeten dat het inderdaad de Sovjet-Unie was, met de gecombineerde actie van het verzet van haar volk, georganiseerd in duizenden partizanengroepen en de heldhaftigheid van haar leger, die de verdienste had Hitlers stoomwals tijdens gedenkwaardige veldslagen in bedwang te houden en vervolgens volledig te breken, om te proberen de rollen zo grof om te draaien is een onderneming die een Goebbels waardig is. Toch is dit wat kenmerkend is voor de praktijk van de westerse massamedia die de instructies van hun regeringen volgen over hoe om te gaan met de landingen op D-Day en, afgezien daarvan, met alle feiten van de Tweede Wereldoorlog.

Daarom negeren ze het feit dat 75% van de Duitse verliezen vóór D-Day het gevolg waren van het Rode Leger en dat alleen al de Slag om Stalingrad twee keer zoveel Duitse divisies uitschakelde als alle operaties die in het Westen werden uitgevoerd tussen de D-Day-landingen en de overgave van de nazi's samen.

Beide kanten van de medaille

Met andere woorden, het was in de Sovjet-Unie met haar leger dat de ommekeer in de trend plaatsvond, waarbij Sovjettroepen de bezette gebieden kilometer voor kilometer heroverden in een zegevierend offensief dat alleen eindigde bij de bunker van Hitler zelf, en dit ten koste van enorme verliezen. Dus, om in de vergelijking van de VS-USSR-bijdragen in de oorlog te blijven, wordt geschat dat ongeveer 410.000 Amerikanen stierven in de confrontatie, waaronder ongeveer tienduizend burgers tegen ongeveer 27 miljoen aan Sovjetzijde, van wie de meesten burgers waren. Een offer zonder enige weerga in de geschiedenis van conflicten, en zonder de minste compensatie.

Kan hetzelfde gezegd worden van de Amerikaanse interventie in de oorlog? Kunnen we bijvoorbeeld negeren dat grote Amerikaanse bedrijven zoals Du Pont, Union Carbide, Westinghouse, Esso, General Motors, enz., sappige dividenden hebben bijgedragen aan de Teutoonse militaire inspanning? Dat de vrachtwagens van de laatste

onderneming, aangedreven door de brandstof van de voorlaatste, bijzonder nuttig waren voor de blitzkrieg-operaties van het Duitse leger? En dat het beroemde Marshallplan in wezen een gigantische investerings- en financiële operatie was die gericht was op het versterken van de Amerikaanse penetratie van Europa om zijn "eeuwigdurende" overheersing te verzekeren, terwijl het probeerde de evolutie naar het socialisme tegen te gaan in veel landen waar de strijd tegen de indringer in de meeste gevallen het werk was van communistische verzetsstrijders?

Tussen haakjes: een uitweiding over waardigheid

Het is dan ook geen toeval dat generaal de Gaulle nooit aan deze herdenkingen heeft willen deelnemen. Toen zijn biograaf Alain Peyrefitte hem vroeg naar de redenen voor deze afwezigheid, antwoordde de Gaulle hoe Churchill hem op de hoogte had gebracht van deze operatie, die achter de rug van Frankrijk om was georganiseerd en toch zijn territorium betrof: « *Churchill ontbood me op 4 juni naar Londen, zoals een kastelein zijn butler belt. En hij vertelde me over de landingen, zonder dat er Franse eenheden gepland waren om deel te nemen. Ik verweet hem dat hij de bevelen van Roosevelt opvolgde, in plaats van hem een Europese wil op te leggen. Hij schreeuwde me toen met alle kracht van zijn longen toe: "De Gaulle, onthoud dat als ik moet kiezen tussen jou en Roosevelt, ik altijd de voorkeur zal geven aan Roosevelt. Als we moeten kiezen tussen de Fransen en de Amerikanen, zullen we altijd de voorkeur geven aan de Amerikanen!"* »

En de generaal om zijn redenen aan Peyrefitte te specificeren: « *De landing van 6 juni was de zaak van de Angelsaksen, waarvan Frankrijk was uitgesloten. Ze waren vastbesloten zich in Frankrijk te vestigen als in vijandelijk gebied! Zoals ze net in Italië hadden gedaan en zoals ze op het punt stonden te doen in Duitsland! [...] En het zou bijdragen aan de overtuiging dat, als we bevrijd zijn, we dat alleen aan de Amerikanen te danken hebben. Dat zou neerkomen op het nietig verklaren van het verzet. Ons natuurlijke defaultisme is maar al te geneigd om deze opvattingen over te nemen. Geef er niet aan toe!* » En hij besloot: « *En u wilt dat ik hun landing ga herdenken, toen het de aanloop was naar een tweede bezetting van het land? Nee, nee, reken niet op mij.* » Aan de andere kant kunnen we rekenen op Biden, von der Leyen, Stoltenberg en hun vele onderdanen, waaronder Emmanuel Macron, de meest gehoorzame van allemaal.

Natuurlijk zul je dergelijke verslagen of beschouwingen niet horen of lezen in de zogenaamde "vrije pers", omdat ze haar presentatie van de geschiedenis in het gedrang brengen. Misschien omdat, als parodie op een illustere denker, het kapitalisme de leugen in zich draagt zoals een wolk de strom.

VL:adimir Caller

Alain Peyrefitte "C'était de Gaulle, Tome 2 (Édition de Fallois Fayard 1997), fragments, pages 84 à 87

Dringende oproep van het Europees Vakbondsnetwerk voor Justitie in Palestina: Opschorting van de associatieovereenkomst met Israël

Wij, de ondergetekende Europese vakbonden, roepen de EU en de Europese landen op om de associatieovereenkomst met Israël en de bilaterale verdragen op te schorten in het licht van de ernstige schendingen van de mensenrechten door de Israëlische regering, in strijd met artikel 2 van de associatieovereenkomst tussen de EU en Israël.

Het conflict in Gaza en de strenge extra beperkingen die de Israëlische regering op de Westelijke Jordaanoever heeft opgelegd, hebben een verwoestende impact gehad op Palestijnse arbeiders en degenen die zij steunen. De IAO meldde in december dat 66 procent van de banen in Gaza en 32 procent van de banen op de Westelijke Jordaanoever sinds 7 oktober verloren zijn gegaan.

Op vrijdag 26 januari 2024 oordeelde het Internationaal Gerechtshof (ICJ) dat het aannemelijk was dat de acties van Israël zouden kunnen neerkomen op genocide tegen 2,3 miljoen Palestijnen in de bezette en belegerde Gazastrook. Het Internationaal Gerechtshof vaardigde ook zes voorlopige maatregelen uit, waarin Israël werd bevolen genocide in Gaza te voorkomen.

Ten tijde van de beslissing van het Internationaal Gerechtshof hebben verschillende Europese landen besloten hun financiering aan UNRWA op te schorten, na beschuldigingen die nog niet zijn bewezen, waardoor de levering van humanitaire hulp aan de bevolking van Gaza verder wordt bemoeilijkt. Wij roepen op tot het herstel van deze hulp, om te voorkomen dat er nog meer doden vallen als gevolg van het gebrek aan middelen voor de burgerbevolking.

Sinds de rechters uitspraak hebben gedaan, is de situatie verder verslechterd. Meer dan 30.000 Palestijnen zijn omgekomen, 1,7 miljoen mensen zijn ontheemd en 93 procent van hen lijdt honger. De verwoesting is onmiskenbaar. De uitspraak van het Internationaal Gerechtshof heeft bredere implicaties voor alle staten, aangezien alle staten de plicht hebben zich te onthouden van het plegen van genocide, het te voorkomen en te bestraffen waar het zich ook voordoet. Wij herinneren alle staten die partij zijn bij het Verdrag eraan dat zij een wettelijke verplichting hebben om te zorgen voor de uitvoering van "voorlopige maatregelen", genocide te voorkomen en ervoor te zorgen dat zij niet medeplchtig zijn aan genocide.

In februari 2023 riepen Ierland en Spanje op tot een "dringende herziening" van de associatieovereenkomst tussen de EU en Israël¹ – en tot actie als blijkt dat Israël zijn verplichtingen heeft geschonden om "de

mensenrechten en democratische beginselen te eerbiedigen" die "de basis van de associatie vormen".

De verminking en moord op tienduizenden burgers, de opzettelijke uithongering van de bevolking en de vernietiging van alle middelen van bestaan suggereren dat Israël de mensenrechten en democratische normen in Gaza niet strikt respecteert.

De EU is de grootste handelspartner van Israël, met een handel van meer dan 46 miljard euro in 2023. De handel wordt geregeld door de associatieovereenkomst tussen de EU en Israël, die een mensenrechtenclausule bevat. Dit betekent dat beide partijen de overeenkomst eenzijdig kunnen opschorten in geval van ernstige mensenrechtenschendingen.

Israël neemt ook deel aan het Horizon Europe-programma, in het kader waarvan Israëlische instellingen financiering kunnen aanvragen in het kader van dit onderzoeks- en innovatieprogramma ter waarde van 95 miljard euro. De toegang tot dit lucratieve programma moet ook onmiddellijk worden opgeschort totdat Israël ervoor zorgt dat het zijn verplichtingen uit hoofde van het internationaal recht nakomt.

Op 23 februari deed een VN-panel van deskundigen een dringende oproep² voor een onmiddellijke stopzetting van de wapenexport naar Israël. Daarnaast heeft het Nederlandse Gerechtshof Nederland op 12 februari 2024 bevolen de export van F-35 straaljageronderdelen naar Israël stop te zetten. De rechtbank oordeelde dat er een "duidelijk risico" was dat het bewijs zou worden gebruikt om ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht te plegen of te vergemakkelijken, aangezien "er voldoende aanwijzingen zijn dat Israël in een aanzienlijk aantal gevallen het humanitair oorlogsrecht heeft geschonden".

Wij steunen deze verklaringen en roepen de EU en de Europese landen op om een militair embargo in te stellen en een einde te maken aan de wapenhandel via hun land, zoals geëist door de Palestijnse vakbonden³.

Brussel, 2 april 2024

**Europees vakbondsnetwerk voor justitie in Palestina
Mede ondertekend door 42 vakbondsorganisaties uit
een tiental Europese landen**

1. <https://euobserver.com/world/158082>

2. <https://www.ohchr.org/en/press-releases/2024/02/arms-exports-israel-must-stop-immediately-un-experts>

3. <https://www.etun-palestine.org/site/2023/10/16/an-urgent-call-from-palestinian-trade-unions-end-all-complicity-stop-arming-israel/>

Westerse dubbele standaarden storten de wereld in oorlog

Op 1 april bombardeerde Israël het Iraanse consulaat in Damascus, waarbij 13 mensen omkwamen, waaronder een hoge Iraanse leider. Het was in feite een oorlogsdaad: het consulaat en de diplomatieke missies van elk land worden beschouwd als het grondgebied van dat land, "onschendbaar" volgens het internationaal recht. Het is gemakkelijk voor te stellen wat de ernstige vergelding zou zijn als een Amerikaanse of Israëliëse diplomatieke faciliteit op dezelfde manier zou worden aangevallen.

Maar het meest afschuwelijke is niet deze zoveelste overtreding van Israël, maar het absolute gebrek aan veroordeling van de zelfverklaarde "*internationale gemeenschap*": op 3 april verzetten de Verenigde Staten, het Verenigd Koninkrijk en Frankrijk zich tegen een verklaring waarin deze bombardementen werden veroordeeld.

Aan de andere kant waren dezelfde tartuffes unaniem in het *krachtig veroordelen* van de afgemeten reactie van Iran. De Europese Unie, de Verenigde Staten, de NAVO, Londen, Parijs, Berlijn, ... de "*internationale mediagemeenschap*" haast zich om veroordelingen uit te vaardigen in bijna identieke bewoordingen, zoals onze minister van Buitenlandse Zaken, Hadja Lahbib, die op X schrijft: "*Dit is een grote escalatie en een gevaar voor de regionale stabiliteit. Deze aanval brengt de bevolking in gevaar en brengt ons nog verder weg van vrede.*" Voor onze vertegenwoordiger is niet het bombardement op een diplomatieke missie (dat zij gewetensvol had afgezien van veroordeling) een escalatie en brengt zij de vrede in gevaar - maar de reactie op deze misdaad.

Het Westen, dat voortdurend zwaait met het absolute recht van Israël om zichzelf te verdedigen, vraagt Iran om zich te laten bombarderen zonder te reageren.

Toen de VS Jemen op grote schaal bombardeerden ter verdediging van de economische belangen van Israël, noemden ze dat 'zelfverdediging', en de *internationale gemeenschap* vond het heel normaal.

De hypocrisie van al deze sycofanten van de op *regels gebaseerde internationale orde* is volledig zichtbaar.

Zoals de Iraanse missie bij de VN het uitdrukte: "*Als de VN-Veiligheidsraad de verwerpelijke daad van agressie van het zionistische regime tegen onze diplomatieke gebouwen in Damascus had veroordeeld, had de noodzaak voor Iran om dit schurkenregime te straffen kunnen worden vermeden.*" Door af te zien van het veroordelen van de misdaad, door het antwoord "krachtig" te veroordelen, geeft Europa, winnaar van de Nobelprijs voor de Vrede, Israël een blanco cheque en moedigt het het concreet aan om een groot conflict te ontketenen.

Roland Marounek

Amerikaanse en Europese functionarissen verzetten zich tegen de steun van hun landen voor het bloedbad in Palestina

Protestactie in de Senaat van de VS

Meer dan 800 EU-, Britse en Amerikaanse functionarissen ondertekenden in februari een openbare brief waarin ze protesteerden tegen de steun van hun regeringen aan Israël. "*Het is onze plicht om ons uit te spreken als het beleid van onze regeringen verkeerd is.*"

De anonieme ondertekenaars werken in 12 verschillende landen en instellingen. "*Het huidige beleid van onze regeringen verzwakt hun morele status en hun vermogen om vrijheid, gerechtigheid en mensenrechten over de hele wereld te verdedigen*", schrijven ze. "*Er is een plausibel risico dat het beleid van onze regeringen zal bijdragen aan ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht, oorlogsmisdaden of zelfs etnische zuiveringen of genocide*".

Bovendien hebben verschillende hoge functionarissen van de regering-Biden sinds oktober uit protest ontslag genomen. "*Toen ik mijn collega's begon te informeren over mijn beslissing om ontslag te nemen, was het antwoord dat ik herhaaldelijk hoorde: 'Spreek voor ons'*", schreef Annelle Sheline, een voormalig ambtenaar van Buitenlandse Zaken, in haar ontslagbrief. "*Mijn collega's en ik keken met afgrijzen toe hoe deze regering duizenden precisiegeleide munitie, bommen, handvuurwapens en andere dodelijke hulp aan Israël leverde, en we gaven toestemming aan duizenden meer, waarbij we zelfs het Congres omzeilden om dit te doen. We zijn geschokt door de flagrante minachting van de regering voor Amerikaanse wetten die de VS verbieden hulp te verlenen aan buitenlandse legers die zich schuldig maken aan grove mensenrechtenschendingen of de levering van humanitaire hulp beperken.*"²

1. <https://www.bbc.com/news/world-us-canada-68177357>

2. <https://agencemediapalestine.fr/blog/2024/03/28/pourquoi-je-demissionne-du-ministere-des-affaires-etrangees/>

SVERIGE UT UR NATO!

Op 8 maart werd de Zweedse vlag gehesen voor het NAVO-hoofdkwartier in Brussel. Het was tijdens deze ceremonie dat Zweden het 32e lid van de NAVO werd

"We zijn eindelijk naar huis teruggekeerd", zei premier Ulf Kristersson met volledige tevredenheid. Hij voegde er natuurlijk het obligate *"Dit is een historische dag"* aan toe.

Ik zou de gebeurtenis liever omschrijven als een historische tragedie. Het NAVO-lidmaatschap betekent het tragische einde van meer dan 200 jaar niet-gebondenheid van Zweden, een traditie die ons buiten de ergste conflicten tussen supermachten heeft gehouden, zoals de twee wereldoorlogen van de twintigste eeuw.

Niet-gebondenheid mag niet worden verheerlijkt. Het was deels opportunistisch, net als in de Tweede Wereldoorlog. Degenen onder ons die er in de jaren 1980 bij waren, herinneren zich de minister van Defensie, Torsten Gustafsson, die in een plotselinge uitbarsting van eerlijkheid de beroemde opmerking eruit flapte: *"We zijn misschien neutraal, maar we weten waartoe we behoren"*.

De cirkel is rond. Torsten Gustafsson wist waar we thuishoorden. Ulf Kristersson, Magdalena Andersson en de hele politieke en militaire klik zijn eindelijk naar huis teruggekeerd. Na 40 jaar vreemdgaan.

De situatie is echt ernstig. Zweden maakt nu deel uit van een aanhoudend conflict in onze directe omgeving, waar de VS, de EU en de NAVO een proxy-oorlog voeren tegen Rusland met Oekraïne als voorwendsel. Men kan van mening verschillen over deze oorlog, maar het lijkt geen twijfel dat het NAVO-lidmaatschap de situatie van het Zweedse veiligheidsbeleid kwetsbaarder maakt. Als er een derde wereldoorlog uitbrak, bestond er geen twijfel meer over dat Zweden een oorlogvoerende partij zou worden.

Helaas is het NAVO-lidmaatschap niet het einde, maar eerder het begin van de neerwaartse helling. Zoals u weet, heeft de regering al een samenwerkingsovereenkomst op defensiegebied met de Verenigde Staten ondertekend, die de Verenigde Staten het recht geeft om 17 militaire bases in Zweden te vestigen. Op deze bases zullen de VS het "onbepaalde" recht hebben om militair materieel op te slaan. Dit betekent dat de Zweedse autoriteiten het recht wordt ontnomen om het soort wapens te inspecteren dat de Verenigde Staten in het land importeren, zoals kernwapens.

De VS heeft al dergelijke overeenkomsten met Noorwegen, Denemarken en Finland, wat betekent dat het binnenkort 47 militaire bases in de Scandinavische landen zal hebben, naast de 800 bases die het elders in de wereld heeft.

Wie niet beseft dat deze militaire opbouw een groot oorlogsgevaar inhoudt, is ofwel blind ofwel onherstelbaar naïef.

Deze week werd bekend dat de Strategic Products Inspectorate de grootste wapenexportdeal van Zweden in 2023 heeft geïdentificeerd. Het land van bestemming wordt niet gespecificeerd, daarbij verwijzend naar het buitenlands geheim.

Welkom bij de NAVO! Vergeet al het gepraat over transparantie en openheid. In het grote machtsspel waaraan Zweden nu deelneemt, zijn geheimhouding en overeenkomsten achter gesloten deuren aan de orde van de dag.

Er zijn nu veel dingen te doen. We moeten zo snel mogelijk uit de NAVO.

Proletären, 13 maart 2024

Fragment uit het hoofdartikel van Anders Carlsson
<https://proletaren.se/artikel/det-ar-mycket-nu>

Slowakije: Overwinning van de "vredeeskandidaat"

De pro-NAVO-kandidaat bij de Slowaakse presidentsverkiezingen werd overtuigend verslagen door de kandidaat die voorstander is van vredesonderhandelingen tussen Rusland en Oekraïne. *"Het Slowaakse politieke toneel is verdeeld tussen degenen die voorstander zijn van het koste wat kost voortzetten van de oorlog (tussen Rusland en Oekraïne), en degenen die oproepen tot het openen van vredesonderhandelingen. Ik behoor tot de laatste categorie",* zegt hij.

Deze verkiezing bevestigt de uitslag van de recente parlementsverkiezingen en de keuze van een grote meerderheid van de Slowaken voor vreedzame betrekkingen met Rusland. Maar hun aspiraties zullen waarschijnlijk worden teleurgesteld: de *Financial Times* onthulde in januari dat het zeer democratische Europa van plan was de economie van buurland Hongarije te saboteren als de regering weigerde haar veto tegen militaire hulp aan Kiev op te heffen. De markten angst aanjagen, een valutacrisis veroorzaken, de kosten van de leningen van het land doen exploderen: wat weegt het verlangen van de mensen naar vrede in het licht van dergelijke argumenten?

Polen klaar om kernwapens te huisvesten

"Als onze bondgenoten besluiten kernwapens in te zetten op ons grondgebied om de veiligheid van de oostflank van de NAVO te versterken, zijn we klaar om dat te doen", zei het Poolse staatshoofd.

Hij zei dat de kwestie van het inzetten van kernwapens in Polen *"al enige tijd"* wordt besproken tussen Polen en de Verenigde Staten.

Tijdens de Top van Vilnius in 2023 bevestigden de Bondgenoten opnieuw dat de NAVO *"al het nodige zal doen om de geloofwaardigheid, effectiviteit, veiligheid en beveiliging van haar nucleaire afschrikingsmissie te waarborgen, met inbegrip van het blijven moderniseren van haar nucleaire vermogens en het actualiseren van haar planningsproces"*.

Jens Stoltenberg, Grootlint van de Leopoldsorde

We zijn enorm trots. Op 19 april ontving de secretaris-generaal van de NAVO de hoogste onderscheiding van België.

"Onder uw leiding heeft de NAVO onderdak geboden aan Montenegro, Noord-Macedonië, Finland en Zweden. We weten allemaal waarom deze landen tot de NAVO zijn toegetreden, namelijk omwille van de agressie waaraan Rusland zich de afgelopen twee jaar schuldig heeft gemaakt", aldus premier Alexander De Croo.

De NAVO integreerde Montenegro in 2017 en Noord-Macedonië in 2020 over de hoofden van hun respectieve bevolkingen heen (het referendum dat door 86% van de Montenegrijnen werd geëist, werd verworpen). Samen met Montenegro nam de NAVO de controle over de hele noordkust van de Middellandse Zee over, van Gibraltar tot Turkije, wat de bezorgdheid van Rusland opwekte, aan wie Montenegro de toegang tot de Middellandse Zee verzekerde: onze premier keert vrolijk oorzaak en gevolg om.

De Baltische staten zijn in 2004 toegetreden tot de NAVO: geen "Russische agressie" was 'reden' om in 2004 toe te treden!

Polen, Tsjechië en Hongarije werden in 1999 geïntegreerd in het Atlantisch Bondgenootschap: geen "Russische agressie" in 1999; integendeel, deze landen zijn toegetreden tot de NAVO op een moment dat de NAVO haar agressie uitoefende tegen wat er nog over was van Joegoslavië – wat de scheiding tussen Servië en Montenegro (2006) zal bevorderen, dus welkom voor de NAVO!

De mantra "Zweden en Finland zijn toegetreden tot de NAVO vanwege de Russische agressie tegen Finland" is daarom een grove vervalsing, waarbij oorzaak en gevolg opnieuw door elkaar worden gehaald. "Neutraal! Finland komt zo dicht mogelijk bij de NAVO" was de kop die we maanden voor de "Russische agressie" lazen, en we herinnerden ons dat sommige Finse politici al in 2005 het lidmaatschap zochten, in tegenstelling tot 70% van hun bevolking.

"De oorlog in Oekraïne, voor de belangen van de Verenigde Staten en Europa"

In een recent interview op CNN onthult de *Hoge Vertegenwoordiger van de Europese Unie voor Buitenlandse Zaken* Josep Borrell met verbazingwekkende openhartigheid de werkelijke inzet voor het Westen in deze oorlog: "We kunnen Rusland deze oorlog niet laten winnen. Anders zullen de belangen van de VS en Europa er ernstig onder lijden. Het gaat er niet om Oekraïne te steunen omdat we van Oekraïners houden. Het is in ons eigen belang. En het is ook in het belang van de Verenigde Staten als wereldspeler – een speler die gezien wil worden als een verantwoordelijke partner in de veiligheid van zijn bondgenoten."

In niet mis te verstane bewoordingen drukt hij uit dat het echte doel niets te maken heeft met Oekraïne, maar met de bestendiging van de politieke en economische dominantie van het Westen, die zou instorten als de NAVO in Oekraïne zou worden verslagen.

Boris Johnson is het daarmee eens: "Als Oekraïne valt, zal het een catastrofe zijn voor het Westen, het zal een einde maken aan de westerse hegemonie."

En de Oekraïense minister van Buitenlandse Zaken is het daarmee eens: "Als Oekraïne niet wordt gesteund, zou dat het Amerikaanse leiderschap over de hele wereld ernstig ondermijnen", tweette hij, zich er terdege van bewust dat dit het enige argument is dat de oorlogsinzet van de geallieerden waarschijnlijk zal bestendigen.

Verstikkende stemmen voor Palestina

Op 13 april bestormde de Duitse politie de locatie van de Palestijnse Conferentie in Berlijn op vrijdag, onderbrak de live-uitzending en sloot vervolgens de elektriciteit op de locatie af.

De politie rechtvaardigde haar standpunt door te zeggen dat ze antisemitisme bestreden; Het arresteerde ten minste drie mensen op de conferentielocatie - waaronder twee Joodse vredesactivisten.

In Brussel zijn op 3 maart een vijftiental politieagenten en ambtenaren van de diensten "in strijd tegen de financiering van terrorisme" het cultureel centrum van Jetto binnengestormd, waar ZIN TV is gevestigd, onder het voorwendsel van een grondige sociale inspectie. In werkelijkheid, zoals de hoofdinspecteur erkende, was de oorzaak van deze inval de conferentie over Palestina die een paar maanden eerder was georganiseerd door ZIN TV, waarbij de Israëlische ambassade de gemeente Jette had gewezen op het 'problematische' karakter van de organisator van het evenement, Samidoun, een internationaal netwerk van solidariteit met de duizenden Palestijnse politieke gevangenen die in Israëlische gevangenschappen worden vastgehouden

Bronnen: <https://ismfrance.org/> et <https://zintv.org/>

Inhoud

Als een deuntje dat we eerder hebben gehoord.....2

Waarom het belangrijk is om duidelijk te zijn over de werkelijke oorzaken van de oorlog in Oekraïne3

De Kosovaarse wortels van het Oekraïense conflict4

Joegoslavië, 24 maart 1999:

De oorlog van de hernieuwde NAVO.....5

Verkiezingen in Rusland en de russofobe blindheid van onze media6

Hoe ver gaat het geloof in het NAVO-verhaal?7

Zogenaamde "Russische" activa:

Bevoren en binnenkort geconfisqueerd door de Europese Unie?.....8

Canada's bijdrage aan de NAVO-vereisten.....10

6 juni, de langste dag (of leugen...)?.....11

Opschorting van de associatieovereenkomst met Israël12

Westerse dubbele standaarden storten de wereld in oorlog13

SVERIGE UT UR NATO!14

De sterke zenuwen van de vrede ...

Het NAVO-Comité van Toezicht leeft alleen van de steun van zijn lezers en vrienden.

Uw bijdrage is altijd welkom en kan gestort worden op het rekeningnummer:

csotan BE94 0682 4474 9114

U kunt elk kwartaal onze Alarm NAVO ontvangen...

- per post, door het bedrag van €12 voor 4 nummers te storten op de csotan-rekening BE94 0682 4474 9114
- per e-mail: stuur uw aanvraag naar info@csotan.org

*Demonstratie op 20 april voor de militaire basis Kleine Brogel, waar kernwapens worden gemoderniseerd
https://m.nieuwsblad.be/cnt/dmf20240421_94623080*

Comité Surveillance OTAN - Comité Toezicht NAVO

www.csotan.org • groups.google.com/g/alerte-otan • www.facebook.com/groups/276772981897324